

עושיין פסין פרק שני עירובין כה.

(א) [ג' הרא"ש ורש"י: רבה
בר שמיא, (ב) ב"ב נג: ושם
איתא רבי ירמיה וכו'
בגימין לה, (ג) פי' בקעים,
(ד) שבת קא: לעיל כ,
(ה) [ג' לרבה], (ו) [ג' לרבה],
(ז) [לקמן ז: ד: סוכה יח:]

(ה) רש"י ד"ה צאלנות
וכו' ולא צטיל ליה היקף
קמא תא"מ ויב"ס ס"א
משם קמא: (ב) ד"ה
הדמיק וד"ה הרעילה
ממילא הד"א: (ג) ד"ה
הכי גרסינן וכו' על גובה
ההל הרעיל הואיל והדך
כל"ל והד"א: (ד) תוב'
ד"ה מאן דשרי וכו' ובשני
בבלי לית ביה. [ובס"י הגי'
ורכ"ש שציל דלית כו']:

גמ' קרפף בית שלש
וקירה בו בית סאה. ע'
לקמן דף 5 ע"א תוס' ד"ה
אלא שמי:

[illegible]

מֵאֵן שׁוּרֵי הָאֵל לִית בָּהּ
דִּירוּן וְכֹחַז דְּמֵאָּ. וּמֵאֵן
דָּאֶס רֹב דִּילֵמָּ מִיבִּיב
בֵּה דִירוּן. וְקִיפֵּל הִילְכֵּלָּ
כִּמָּאן דְּמִקֵּיל וְשׁוּרֵי הָאֵל
חִישׁ דִּירוּן. וְכֹבֵר
שִׁשְׁנֹה (מַלְעֵלָּ 6)
(דְּבִרְחָבָּ) (דְּרֹחָבָּ)
דְּרִבִּים הֵא (וְלֵא) [דְּלֵא]
חִישִׁינֵן. אֲבָל בְּרַחְבָּ
חִיזִי וְיִמְנִי שִׁמְכִּיל
וּבִנֵּי בֵּה דִירוּן. וְקִרְמֵץ
שְׁלֵא הִקֹּץ לִירוּהָ וְבֵא
לַמַּעֲטֹ בְּאִלְתֵּי הָאֵל
[מִימְעִטֵן]. דֵּהָא נָטִיעָּ
אִלְתֵּי תַּחַצֵּר תַּחַצֵּר דְּמוֹ
כִּדְאִמֵּן גְּבוּהָ. וְשִׁפְחִים
שִׁפְחִים וְרַחֲבֵי דְּמֵאֵן

דלית בה דיוורין. שיאסרו על בני מבוי הלךך רשות בני מבוי הוא
ובני שזיל לא אסרי עלה דהוי כחצר קטנה שפירשה לגדולה דגדולה
מותרת וקטנה אסורה ושזיל לא התקנינן ליה גזרה שמא יאמרו לחי
מועיל לשזיל דעלמא: **באיננות לא הוי מיעוט.** דדך קרפף להיות בו
איננות ולא בטיל ליה ^(א) היקף קמא:

בנה זו עמוד. ואפילו באמצע ובכך
נתמעת מזית סאתים: פחות מג'.

טפחים אפי' נתמעט מצית סאחים
כמאן דליתיה דמי: דהא נפקא ליה
מסורה נבדו. כלומר דהא חשיב ליה
ג' בעלמא למיפק ממתורת לבדו הלכך
ה"נ חשיב ולא צטיל: הרהיץ מן הכותל.
של קרפף דמי טפחים ועשה מחילה
ו' לדריה: הועיל. ממהלך ו' ליתיה מיקפה
חדש והוי פתח ולצסוף הוקף: פתוח מג'
לא הועיל. דהוי כמחילה על גבי מחילה.
ולא בנתמעט מצית סאחים מיירי מדלא
נקט מיעוט ואינו מיעוט דאי נתמעט
ודאי הוי מיעוט שאפילו הוסיף על עובי
הכתלים עד שנתמעט שפיר דמי
לדקמן אלף נמחיה פתח ולצסוף הוקף
מיירי: ממני נקולא. להך פלוגתא
לדעיל ואמר דבשלשה דנפק ליה ממתורת

לכוד כולוהו מודו לעמוד הוי מיעוט
ומחילה הויא מחילה לדירה ולא
כמוסיק ובפחות משלשה פליגי:
עא נטיט. והוסיק על עובי הכתלים
זע שנתמעט. והאי לאו רבא דרי
שינו קאמר לה אלל מילתא אלל כפי
נפשיה היא: ויכול לעמוד. הטיט
בפני עצמו שעשוי צעובי שאפילי
ניטל כותל הראשון יכול זה לעמוד:
הוי מיעוט ולא הוי מיעוט גרס הכא:
הרחיק מן הסל. שבקרפף ויש מן
התל עד המחילה יותר מבזית אלל
הרבה ועשה מחילה לדירה אלל התל
ברחוק ר"ג טפחים ועדיין יש יותר
מבזית סתמים בין ישנה לחדשה אלל
זו לדירה עשאה. הועיל. והכל מותר:
לא הועיל. דהויא מחילה על גבי
מחילה: וחד אמר הועיל דקסבר
מחילה ע"ג מחילה מהניא להיות
היקף לדירה: צנכסי הגר. שמת
ואין לו יורשין אין זו חוקה לקנות
ואם בא אחר והחזיק בזה קנה
האחרון: צנכסי. כגון לענין היקף
לדירה שבתחילה היתה מחילה הוגנת
אלל שלא הוקפה לדירה: הכי גרסינן
מודה לי רב ששם שאם עשה מחילה
על הסל ולא גרסי' על שפם. והכי
פ"י אף על גב דפליגי ואמר דלא
מישמתי קרפף בזהי היינו טעמא
שהדר בקרפף צאזיר מחילות
התחתונות דר אלל אם היה תל
יותר מבזית סתמים ועשה מחילות
סביב עליו להשתמש על גובה התל: ו

סוֹחֵר וְהָדָר עַל הַמֶּלֶךְ דָּר בְּחֵירוֹ
מַחֲלֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְלֹא מִהֵנִי לִיָּה
תַּחֲתוֹנוֹת מִיַּד הַלֶּכֶךְ לֵאמֹר מַחֲלָה עַל
גְּבִי מַחֲלָה הִיא: בְּעֵי רַמְבַּם, לְמִדָּה
אֵין מַחֲלָה עַל גְּבִי מַחֲלָה נִבְלָעוּ
הַתַּחֲתוֹנוֹת בְּקִרְקַע שֶׁהִיא הָעֶפֶר ר'
נִכְסֵי הַגֶּבֶר. קָא מִיבְעִיָּא לִיָּה אִי לֹא
וּמַעֲשִׂי קִנְיָ לֹא: דְּשִׂא לִיפְסָא אִפִּי
קָא שָׂבָא. וְלֹא חֻקָּה הִיא וְאֵין נֶעֱ
לָא אִיָּה מִחוּק כִּי אֲלֵל לִפְסָא נֶעֱ
הִיא דְּלוֹ וְלֹא אִיָּה דְּעִבְדִּי: אֲלֵל
סָא. קִדְרֵי גִ: אוֹרֵי קִדְרֵי מִיִּסְתְּרוֹ.
קִדְרֵי מִיִּסְתְּרוֹ. לֹא מִרְיָן פִּי תִקְרָה י

היו מיעוט. וכן סלקא סוגיא דשמעתא, ארבעה היו מיעוט פחות לא. ורחיק מן התל' ד' ועשה הוא מקום שלא הוקף לדירה, ואם הרחיק משפת התל ארבעה טפחים ועשה בו מחיצה לדירה בפחות משלשה, וכן העושה מחיצה על שפת התל לא. דאין מחיצה שעשה עכשיו מבטלת מוקף שלא לדירה אילו דברו רב ששת. ורב חסדא אמר העושה מחיצה ע"ג מחיצה בשבת

מֵאֵן דְּשָׂרֵי דַּהֲא לֵאִית בִּיה דִּירוּרִין. וְכַשְׁכֵּן ⁽¹⁾ לֵית בִּיה דִּירוּרִין לְדִיתְמוּ
עֲלֵיהּ וּלְפִירוּשׁ הַקּוּנְטֵרֶס דְּלֵית בִּיה דִּירוּרִין לֹא אֶסְרוּ עֲלֵהּ
מִשּׁוּם גִּיפּוּפִי: **וְמֵאֵן** דַּאֲסֹר וְיִמְנִין דְּאִית בִּיה דִּירוּרִין. שְׁהַצִּיתִים
שֶׁאֵלֵל הַרְחָבָה יִפְתּוּ מִצְחֵיהֶן לַרְחָבָה וְיִאֲסְרוּ הַרְחָבָה עַל צִי מִתַּחַת
לְהוֹלִיף זֶה כְּלִים שֶׁצִּבְתּוּ בְּחוּבָה וּמִשּׁוּם
הֵכִי אֶסְרוּ לְטַלְטֹל מִמֶּנָּה לַרְחָבָה דְּשִׁמְחָה
יִטְלְעוּנָה גַם לֵאחֹר פְּתִיחַ הַרְחָבָה צִלָּה
עֵינֵיהֶם כִּמוֹ עֵתָה אֲבָל כְּדִירוּרִין גּוֹפִיֶה
שְׂרֵי שְׁהֵי אֶף לֵאחֹר שִׁיפְתּוּ מוֹתֵר
לְטַלְטֹל כְּלִים שֶׁצִּבְתּוּ בְּחוּבָה:

שאם עשה מחיצה על שפת התל
ההוא. רש"י: לא גרים
על שפת התל דהו משמע לאותן
הגרים למטה אלל גרים על התל
והועיל לאותן הגרים על התל ומיהו
רצ"ל לפרש דמייירי על שפת התל שאם
הרחיקו ד' מן השפה אין שם חידוש
דהכי נמי למטה אס הרחיק הועיל:
אכסדרה בנקעה. רש"י: פירש
לקמן
פרוזה מארבעה רוחותיה והשתא
אחי שפיר הא דנקט צנקה שאין

שם מחילות ואלה נקטו בחצר וגרס
לקמן בפרק כל גגות (דף נז.)
דמשני שמואל אדשמואל כי לית ליה
גד' אצל גג' אית ליה ושאיל
לפירושו בדסוכה אמרינן דלפילו
בשמי רוחות זה כנגד זה לא אמרינן
פי תקרה יורד וסותם משום דהוי
כמצוי מפולש ומפרש ר"ת לאכסדרה
אית לה שלשה מחילות כדאמרינן
בפרק לא יחפור (ב"ב דף קה:) עולם
דומה לאכסדרה ורוח כפונת אינה
מסובבת וגרס בפרק כל גגות (לקמן
דף נז.) כי לית ליה שלשה אצל
גד' אית ליה פירוש שיש ג' מחילות
ומעט מן הרצינית ורב אית ליה פי
תקרה יורד וסותם אפי' בשמי מחילות
וצוה שלא כנגד זה והא דלא נקט
אכסדרה בחצר משום דסתם אכסדרה
בחצר יש לה ג' מחילות להכי נקט
בקה דלפי' כי ליכא אלא שמי מחילות
אמר רב פי תקרה יורד וסותם:
א

שָׂדֵא לִיפְתָא אִפְלִיא
יֵאל אַחֲרֵינוּא רֶפֶק בַּה פּוֹרְתָא בְּתֵרָא קִנִּי קִמָּא לֹא קִנִּי
קָא שְׁבַח כִּי קָא שְׁבַחא מִמִּילָא קָא מִשְׁבַּחא וְאֵלָא
הִנְעִשָׁה בִּשְׁבַת וְתִנְיָא כָּל מַחֲצִיזָה הִנְעִשָׁה בִּשְׁבַת בֵּין
מַחֲצִיזָה לֹאֹא אִיתְּמַר עָלֶה אִמְר רַב נַחֲמָן לֹא שֵׁנוּ אֵלָא
יֹד כִּי אִיתְּמַר דְּרַב נַחֲמָן אִמְוִיד אִיתְּמַר הֵיכָא אִיתְּתָא
מַחֲצִיזָה בְּנִכְסֵי הֵגֵר אַתָּא הֵוָּא גִּבְרָא רֶפֶק בַּה פּוֹרְתָא
זֶן אֻקְמָה בִּידֵיהּ אַתָּת אִיהִי וְקָא צוּוּחָא קִמִּיָּה אִמְר
אִמְחֻזְקַת כְּדַמְחֻזְקֵי אִינְשֵׁי קֶרְפֵּף בֵּית שְׁלֹשׁ וְקִידָה בּו
אֻיֵּר קִירוֹו מִיִּיתְרוּ רֹבִי זִירָא אִמְר אֵין אֻיֵּר קִירוֹו
בִּי זִירָא בְּפִלּוּגְתָּא דְּרַב וּשְׁמוּאֵל קָא מִיפְלְגִי דְּאִיתְּמַר
מֵר מוֹתֵר לְטַלְטֵל בְּכוּלָּהּ וּשְׁמוּאֵל אִמְר אֵין מִטְּלַטְלִין
זֶר מוֹתֵר לְטַלְטֵל בְּכוּלָּהּ אִמְרִינֵן פִּי תִקְרָה יוֹרֵד וְסוֹתָם
לְחִין אֵלָא בְּאַרְבַּע אֲמוֹת לֹא אִמְרִי פִּי תִקְרָה יוֹרֵד וְסוֹתָם
א

אחת בשבת ולא נפל אלא נבלע והעליונות קיימות מהו: אי שנבלע התחתונות וממלא שאין בו אלא מחיות עשה לו זה קרקע הגר ולא חפרה הוא דאי חפרה במכוש ראשון קנה: לא (י"ד ק"ז ע"ג) מילי דמהני הוי חזקה: ממילא שבת. והיא שעתא דבשעתא דחזוק לאו חזקה היא כי הדור הוו מחיות ממילא נות שהיו בטיולת עד עכשיו: לזרוק. לחומר: וקירה זו ציפ אידך כאליו לא קירוהו ואכתי הוי יותר מבית סאתים: אין אויר בגג חלק כעליות שלנו ואינו משופע והיא קירוי שכל הש"ס: ה"י

ושמואל פליגי, ראייתם אכסדרא בבקעה רב אמר מותר לטלטל בכולהו, אמרינן פי תיקרה יורד וט
ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בד' אמות כרשות הרבים, לא אמרינן פי תיקרה יורד וט
תיקרה יורד וטווח, וזה המקורה נמי אמרינן פי תיקרה יורד וטווח, ואין בזה שאינו מקורה אלא
דאמר אכסדרה ורשות הרבים רשות אחת הן אין מטלטלין בהן אלא בד' אמות וא

לז א מיי פטרי' טווען
 שנת ה'תש"ע ש' טווען
 א"ח פ' שנת תש"ד ז'
 לח ב מיי ש' טווען ש' ש'
 טקיה ה'
 לט ג מיי ש' טווען ש' ש'
 (לח) ד מיי ש' טווען ש' ש'
 טו
 ס' טווען ש' ש' ס' ס'
 נא ו מיי פ"ב מולדות
 וזיח' ומונה ה'תש"ה
 יא סנה עשין טווען ש'
 ח"מ ס' ערה טקין כז'
 מב ז מיי פטרי' מול'
 שנת ה'תש"ט ש' טווען ש'
 א"ח פ' שנת טקין ה'
 מג ז מיי פטרי' מול'
 וזיח' ה' י' טווען ש' ש'
 ח"מ ס' ערה טקין כז'
 מדי ז מיי פטרי' מול'
 שנת ה'תש"ט כז'
 טווען ש' א"ח פ' שנת טקין א'
 מה ב מיי פטרי' מול'
 שנת ה'תש"ט א' טקין
 עשין דרנב' א' טווען ש' א"ח
 ס' שנת טקין יב'
 מו ל מיי פטרי' ש' ש' ש' ה'תש"ה
 לה מיי ש' ש'

[illegible]

(א) אולי ר"ל לעיל דף ח' בהא דאמרינן שם דברחבה דיחיד חיישינן דלמא מימליך ע"ש.